

De ‘Seenekorf’ van de garnaalvisser

De vaktaal van de paardevisser zal weldra uitgestorven zijn. De laatste tien strandvissers (te Oostduinkerke) verliezen hun oude woordenschat.

Sommige garnaalkorven die op de rug van het paard zijn gebonden vertonen een typische vorm: aan de ene zijde zijn ze iets meer ovaal, zodat het paard bij het strandvissen minder last heeft van het schudden van de korven. Hoe noem je zo'n korf? Vijf van de tien vissers konden geen naam zeggen. Meer kans met mijn vraag had ik bij een tweetal andere die wisten dat er ‘vroeger’ een naam bestond, maar nu zeggen de paardevissers gewoonweg ‘(garnaal)korf’ of ‘(vis)ben’.

Ten slotte bracht paardevisser Armand Vanbillement de oplossing: zo'n korf is een ‘sééne’, een ‘séénekorf’. 't Is waar, zei Armand, dat nu veelal gewone bennen gebruikt worden, want séénekorven worden nergens meer vervaardigd.

Andere termen blijven beter bekend, zoals de ‘karte’ (sleepnet), de ‘schee’ (sleepplank die het net openhoudt). En de paardevissers zitten niet ‘te peerde’ maar wel ‘te rikke’.

JACQUES BEUN